

31. nap / Meghívás megtérésre

Apostolok Cselekedetei 2, 14-18; 22-32; 36-42

7 perc

14 Ekkor előállt Péter a tizeneggyel, felemelte a hangját, és így szólt hozzájuk: Zsidó férfiak és Jeruzsálem minden lakója! Figyeljete szavaimra, és tudjátok meg, mit jelent mindez!

15 Mert nem részegek ezek, ahogyan ti gondoljátok, hiszen a nap harmadik órája van,

16 hanem ez az, amiről Jóel így prófétált:

17 „Az utolsó napokban, így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, és ifjaitok látomásokat látnak, véneitek pedig álmokat álmodnak;

18 még szolgálóimra és szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban Lelkemből, és ők is prófétálnak.

22 Izraelita férfiak, halljátok meg ezeket az ígéket! A názáreti Jézust, azt a férfiút, akit az Isten igazolt előttetek erővel, csodákkal és jelekkel, amelyeket általa tett az Isten közöttetek, ahogyan magatok is tudjátok,

23 azt, aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a bűnösök keze által keresztre szögeztétek és megöltétek.

24 De őt Isten feltámasztotta, feloldva a halál fájdalmait, mivel lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa őt.

36 Tudja meg tehát Izrael egész háza teljes bizonyossággal, hogy Isten Úrrá és Krisztussá tette őt: azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek.

37 Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, és ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: Mit tegyünk, testvéreim, férfiak?

38 Péter így válaszolt: Térjete meg, és keresztelkedete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.

39 Mert tiétek ez az ígélet és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, akik távol vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.

40 Még más szavakkal is lelkükre beszélt, és így kérlelte őket: Szabaduljatek meg végre ettől az elfajult nemzedéktől!

41 Akik pedig hallgattak a szavára, megkeresztelkedtek, és azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk.

31. nap / Meghívás megtérésre

Eleve már az a Szentlélek műve, hogy Péter itt gy többezres tömeg előtt megszólal, és Jézusról beszél. Néhány héttel ezelőtt ugyanez az ember félelmében azt is letagadta, hogy egyáltalán ismeri Jézust. Azonkívül a beszéd tartalma is a pünkösdi esemény közvetlen következménye. Joggal sejtjük, hogy ez az egykor megtartott legelső keresztyén prédikáció az első idők keresztyén igehirdetésének lényeges elemeit tükrözi: 1. határozott utalás az Ószövetségre, 2. szembesítés a megfeszített és feltámadt Jézussal, 3. felszólítás a megtérésre és 4. bekapcsolódás a gyülekezetbe. Ezt a négy elemet mind általában a Szentlélek működésével hozzák kapcsolatba.

1.A Szentlélek megmagyarázza az Írást

Péter mondanivalóját az ÓSZ szövegeihez kapcsolja, mert azt a zsidók jól ismerték, másrészt tekintélynek tartották. Ebben maga Jézus járt elől példával, amennyiben tetteit és beszédét állandóan az Ószövetségből kiindulva magyarázta. Amikor később az evangélium Jeruzsálemen és Palesztinán túl is elterjedt, a keresztyén apostolok és térítők rendszerint akkor is legelőször a zsidókat szólították meg. Ez egyrészt az evangélium zsidó eredetéből adódott - egyfajta "köszönetmondásként" az anyavallás felé -, másrészt az ószövetségi Szentírás közös alapot jelentett. A később kialakuló, a "pogányoknak" (azaz nem zsidóknak) szóló igehirdetésben az Ószövetségre való visszautalás természetesen ne, játszott már olyan nagy szerepet. Hiszen a pogányok nem ismerték ezeket az írásokat, ezért a velük való érvelés semmiféle bizonyító vagy meggyőző erővel nem rendelkezett volna számukra. Az ÓSZ azért a pogányoknak tartott prédikációkban is fontos alapnak számított. Bár a nem zsidók nem hittek az Írások tekintélyében, az igehirdetők viszont igen. Mikor aztán a pogányok megtértek, a keresztyén térítők igyekeztek megismertetni velük az ószövetségi Szentírást, hogy ők is abban az Igében gyökerezzenek. A Szentlélek nem kegyer érzelmekhez vezet, hanem Isten ígéjéhez. Egy jó prédikációnak nem kell mindig a Bibliát idézgetnie, de az Írásokból ered és oda vezet vissza. Az első keresztyének meg voltak győződve róla, hogy Isten Lelke elevenné teszi a Szentírást (2Kor3,6). Ez azt jelenti, hogy az Írást Lélekben kell olvasni és magyarázni - éppen ezt teszi Péter is, elsőprő sikerrel.

2.A Szentlélek a megfeszített és feltámadt Jézussal szembesít

Szándékosan választom a *szembesít* szót, mert erről van szó. Péter nem illedelmeskedik sokáig, hanem közvetlenül támadásba lendül: "Isten elküldte Fiát, és ezt a küldetést mindenféle jellel és csodával hitelesítette. Nektek azonban nem volt jobb dolgotok, mint hogy megöljétek őt. Isten ezt nem hagyta annyiban, és feltámasztotta Jézut. Mi - a tanítványai - ezt megéltük, és még tanúsítjuk is nektek. De nem csak mi: nézzetek bele az ÓSZ-be, az legalább annyira igazolja Jézust, mint a mi tanúságunk és az általa véghezvitt csodák és jelek." Érdekes, hogy ebben az első keresztyén prédikációban szó sem esik arról, amit mi általában a keresztyén üzenet központi tartalmának tartunk: vagyis a felebaráti szeretetről. Péter nem ezt mondja: "Szeressétek embertársatokat!" Üzenete inkább így szól: "Istent feltámasztotta Jézust, akit ti megöltetek. - Embere, gondban vagytok! Krisztust hirdetni annyit jelent,, mint keresztyét és feltámadását hirdetni. És ez azt is jelenti mindig, hogy arról a cseppet sem dicsőséges szerepről lesz szó, amit mi, emberek játszottunk mindebben, vagyis a bűnünkről és a vétkünkről. A kereszt kinyilvánítja, mir evagyunk képesek, ha elszakadunk Istentől: mégpedig arra, hogy keresztre feszítsük és elpusztítsuk a legnemesebb életet, amelyet a világ valaha látott: Isten emberré lett szeretetét és jóságát. Ebből a szempontból Jézus keresztfeszítése az emberiség legnagyobb gaztette volt. DE Jézus feltámasztása Isten újabb kegyelmi ajándata, még egyszer lehetőséget ad számunkra a megtérésre (21.vers) Ha még ezt az ajánlatot is visszautasítjuk, ki tud akkor segíteni rajtunk?

31. nap / Meghívás megtérésre

3.A Szentlélek megtérésre vezet

Egy ilyen beszéd, ami Pétertől elhangzik, sokféle reakcióhoz vezethet: értetlenséghez, gúnyos elutasításhoz, közönyösséghez vagy nyílt agresszióhoz. Jeruzsálem lakói néhány héttel azelőtt keresztre feszítették Jézust. Ezért hát ezeknek a szavaknak teljesen bizonytalan a kimenetele. De Péter hallgató hagyják megérintetni és megindíthatni magukat a Szentlélek által: "mintha szíven találták volna őket", megrendülnek bensejükben. Az ÚSZ tanúsága szerint, hogy az ember felismeri a bűnét, az a Szentlélek műve. A másik embert ugyan megfélemlíthetjük, nyomást gyakorolhatunk rá vagy rossz lelkiismeretet okozhatunk neki, de nem tudjuk rávezetni Isten előtti valódi állapotának felismerésére. Bűnünk felismerése nem külső nyomásra és hajszolásra történik, hanem azáltal, hogy a Szentlélek működik bennünk. Éppen ezt láthatjuk ebben a szövegben is. "Férfiak, kedves testvérek, mit tegyünk?" Az összegyűlt tömegben félelem tör ki. És Péter azt a választ adja, amelyet Keresztelő János és Jézus is ajánlotta az embereknek: "TARTSATOK BŰNBÁNATOT!" (Mint már korábban említettük, a bűnbánat egyszerűen annyit jelent, mint "megfordulás, megtérés", illetve "új irány Isten felé". Az ilyen bűnbánat, megfordulás vagy megtérés kétféleképpen történhet: vagy "egy csapásra", vagy egy folyamat eredményeként. Istennek mindenkivel saját útja van. Az egyház senkinek sem írhatja elő, hogy milyen úton térjen meg. De egyvalami alól nem oldhat fel senkit: mégpedig, hogy nincs keresztyénség bűnbánat, ill. megtérés nélkül. Amint a természetes élet is a születéssel kezdődik, ugyanúgy az ember lelki életének is egyfajta ujjászületés a kezdete.

4.A Szentlélek közösséget teremt

Az ÚSZ-nek a közösségre, illetve a gyülekezetre használt szava az *ekklesia*. Ez szó szerint annyit jelent, mint "a (valahonnan) kiszóltott". Az embereknek az a közössége értendő alatta, mely hagyta, hogy Isten kiszóltassa őt a nagy tömegből. Ezt a "hagyni, hogy kiszóltassanak"-ot neveztük az imént "megtérésnek". De a Szentlélek "kiszóltása" nem kegyes különckedésre hív, hanem egyszersmind a közösségbe, a gyülekezetbe. Ennek pedig messzemenő jelentősége van. A keresztyénségben növekedésben és érésről van szó, a gyülekezetben történő nagykorúvá válásról. A keresztyénség közösségi vallás, és az is marad. És a közösségben történő nagykorúvá válás egyáltalán nem jelent a nagykorú személynek a keresztyén közösségtől való elválást. Ez ellentmondana a testről és a tagjairól szóló képnek, amelyet holnapután nézünk meg közelebbről. Előtte azonban azzal a kérdéssel akarunk foglalkozni, hogy milyen tulajdonságokra van szüksége egy gyülekezetnek ahhoz, hogy valóban el tudja látni az "anya" szerepét egy keresztyén számára.

**"Megtéríteni nem a mi feladatunk,
mert megtéríteni csak Isten tud."**

Teréz anya

31. Kritika-böjt.

Ma a kritizálás kísértésében tanulj megállni! Bíraskodás helyett légy kedves vagy egyszerűen maradj csendben! Korholás helyett dicsérd családtagjaid/diáktársaid, ismerd el bennük a jót! A kritika tárgyát tárd fel az Igaz Bíró előtt anélkül, hogy bármit kérnél! Csak mondd el Istennek, mint egy kiszolgáltatott ember, aki az Igaz Bíró ítéletére hagyatkozik!

[A könyv megvásárolható:

<https://www.lutherkiado.hu/kiadvanyok/konyvek/lelkiseg/486-40-nap-alatt-az-en-korul>]